

Ho fan pel nostre bé

La publicitat evoluciona, ataca, serpenteja i no cessa mai. És el gran invent de la nostra època o, almenys, és en la nostra època que ha aconseguit un predomini aclaparador. Ella ens convenç, dia rere dia, que ens són indispensables una colla de coses que no necessitem. Però que ens fan tanta falta que no podem ser feliços –ni pensar-s'ho– si no les adquirim al més aviat possible. Que no digui ningú que això no és a l'abast de gairebé tothom, perquè un altre invent modern –o, pel cap baix, posat al dia d'una manera victoriosa– és el crèdit personal, les facilitats de pagament. A base d'aquestes facilitats i de les il·lusions estimulades per la propaganda, tendim a un amoinament progressiu.

La publicitat, en mans d'experts, s'ha tornat agressiva, i ara, gràcies sobretot als nord-ameri-

cans, admetem que és una virtut molt desitjable. Una empresa agressiva, un dirigent agressiu, una idea que ens “agredeixi” (en el sentit que dono al que dic) obtenen de pressa un prestigi que es cotitza a l'alça.

La publicitat, des de fa ben poc, s'ha tornat agressiva, i no és rar de veure, escoltar o llegir anuncis d'aigua de colònia, de sopes de llauna o de sobre, de roba íntima femenina o del que sigui, acompanyats d'imatges o de frases “que poden ferir la sensibilitat dels oients, dels lectors o dels espectadors”. És un avís que treu responsabilitats als autors d'allò que ve tot seguit i que així poden procedir amb la consciència tranquil·la.

Com és natural i de comprovació quotidiana, la publicitat no sempre ens “agredeix”. A vega-

des, només ens amenaça amablement, com ho fa des de la pàgina que tinc davant els ulls i que diu: “Si després de llegir aquest anunci no es decideix a tenir un amarrador a Marina Port Vell, probablement ja no el tindrà mai.”

Acabo de llegir l'anunci i sé que no aniré a contractar l'amarrador. No em ve bé, i ni tan sols no tinc una barqueta inflable. Per ara, no tinc ni en projecte la compra de cap mena d'embarcació. Però el “mai” de l'anunci em deixa capcot. No m'han ferit la sensibilitat, però em sento desil·lusionat de possibles il·lusions futures.

Pere Calders